

Mand et eller andet Sted har Noget, der beskyttes. Det er to forskellige Ting, og det er ogsaa derfor, jeg har saa uhyre meget imod at høre Plakaten af 6te Juni 1848. Det er netop Tilfældet mange Steder, at store Eiendomme ligge bagved og have Beskyttelse af Hundreder af Tdr. Land, men der kan man ingen Jord faae; imidlertid har Bedkommende en lille Løb, der har en uhyre Værdi som Digeskyld, men den faar ingen Beskyttelse og der maa man altsaa heller ikke tage Jord. Hans store Eiendom ligger bagved og han tjener paa 30,000 Rd. ved Inddæmningen, men desuagtet kan man ikke expropriere hos ham. Han kan altsaa sige: Jeg vil have 10,000 Rd. for den $\frac{1}{2}$ Skp. Land. Udtrykket „Jorder“ i § 2 kan altsaa forstaaes paa en af to Maader, enten, at Bedkommende i Almindelighed eier Grund, der beskyttes, eller at han eier den Jord, som man netop trenger til for Beskyttelsens Skyld og at denne Plet selv beskyttes. Den høitærede Minister sagde, at Anledningen til Lovforslaget var, at man vilde understøtte Foretagender. Jeg skal ende med, hvad jeg begyndte med, idet jeg siger: Gjør det, jeg er med, men gaa ikke hen og slaar en Streg over de Foretagender, som eksisterede og vare gode Foretagender før Stormfloden. Det var Ulykken den 13de November 1872, der gav Anledning til Lovforslaget, men disse Inddæmningsmennesker ere ramte haardt nok, ram dem nu ikke end haardere ved Loven. Jeg begyndte med at sige, at dette Lovforslag kun med stor Vanskelighed kunde gjenmemgaaas tilbørligt, med mindre der blev nedfat et Udvalg. Da dette ikke har fundet Anklang, skal jeg ikke foreslaa noget Udvalgs Nedsættelse, men jeg kan ikke indse, at dette Lovforslag ikke ligesaa hurtigt og godt vilde kunne behandles her i Thinget, naar der blev nedfat et Udvalg, som naar der ikke blev nedfat et Udvalg; men skulde de Endringsforslag, der blive stillede til 2den Behandling, medføre, at man senere bliv nødt til at nedsætte et Udvalg, saa er man dog ikke kommen videre. Jeg vil tillade mig at udtale, at naar altsaa ingen Anden forlanger Nedsættelsen af et Udvalg, saa skal jeg ikke heller gjøre det, men jeg vil dog bede den ærede Formand om ikke at give os en altfor kort Frist mellem 1ste og 2den Behandling og i alt Fald lade en 3—4 Dage gaa hen til Udarbejdelse af Endringsforslag.

Formanden: Det ligger i Sagens Natur, at en saadan Frist vil blive given.

Indenrigsministeren: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup) er flere Gange kommet tilbage til den Paastand, at Plakaten af 6te Juni 1848 er anvendelig lige over for Inddæmningsdiger. Jeg tror, at dette er et Punkt, der er meget tvivlsomt. Skal

jeg afgjøre det her, siger jeg, at den ikke er anvendelig. (Steenstrup: Højestret skal afgjøre det!) Ja, det kan være; men jeg tror, at Højestret vanskeligt skal komme til en liberalere Fortolkning deraf end den, jeg giver. Der staar udtrykkelig, saavel i Intimationen som i selve Lovens § 1, at denne Lov kun gjælder saadanne Tilfælde, hvor Eieren finder det fornødent „over anden Mand's Grund at anlægge Diger til Forebyggelse af Stormfloders Indtrængen over Eng, Kjør eller Agre“, og jeg tvivler meget paa, at nogen Domstol vil give den Mand, der kun vil anlægge et Inddæmningsdige, nogensomhelst Berettigelse i Kraft af denne Lov. Jeg tror det ikke; det er sikkert, at Bogstaven er derimod. Hvad angaar de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem fra Ringkjøbing Amt (Madsen) om Bandoafledning og Veianlæg, da vil jeg sige, at jeg ikke ser nogen stor Anledning til her at komme ind paa Forandringer eller Afvigelse fra den almindelige Fremgangsmaade, som selges, hvor Talen er om Bandoafledning eller Veianlæg. Hvis der er Spørgsmaal om Inddæmningsdiger, vil der altid være Tale om, at der skal nedsættes en Landvæsenkommission til blandt andre Forhold ogsaa at ordne dette, og denne Kommission vil da navnlig være kaldet til at afgjøre alle de Klagemaal, der komme frem, og som ogsaa kunne angaa Bandoafløb, Fiskeri og deslige. Dette hører til Dagens Orden, naar der er Spørgsmaal om at inddæmme Noget, og Ingen kan faae Tilladelse til at inddæmme — det kan jo kun ske efter meddelt Koncession — uden at disse Spørgsmaal forud ere afgjorte ved Landvæsenkommissionens Kjendelse. — Sluttelig skal jeg tillade mig at sige et Par Ord angaaende Spørgsmaalet om Udvalgs Nedsættelse. Dette Lovforslag er, saaledes som det foreligger, yderst vanskeligt at have med at gjøre; man kan overnaade let ved at foretage Forandringer paa et Sted, hvor man finder det hensigtsmæssigt, komme til at rende paa paa ti andre Steder, som man ikke havde tænkt paa. Og mine Herrer ville vistnok af den Behandling, som Forslaget har faaet i Landsthinget, se, at dette er en Fare, som Udvalget der ikke har undgaaet, og derfor var det ikke i Stand til at sætte alle sine Paastande igjennem ved Sagens Behandling i Thinget. Det er min Overbevisning, ligesom det ses at have været Landsthingets, siden Lovforslaget blev vedtaget enstemmig, endogsaa med den overstemte Didsjøvers Stemme, at Lovforslaget, som det foreligger, er saa gjennemarbejdet og saa vel afsluttet, som jeg overhovedet tror, at det vil lykkes at faae det. Der skal i alt Fald yderligere Erfaringer til for at paavise de Mangler, som mulig maatte være derved, og som man ikke ad Eftertanke's Vej har kunnet finde. Ærede Herrer maa jo ikke glemme, at det er et ganske nyt Kapitel, som man her er inde paa; man kender in-